

УДК: 341.24:341.176

Є. В. ПОПКО

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН УКРАЇНИ З РАДОЮ ЄВРОПИ

Статтю присвячено аналізу відносин між Україною та Радою Європи. Автором досліджено питання набуття Україною членства в Організації, порядок підписання й ратифікації договорів та активна участь України в роботі органів Ради Європи. Представлені висновки щодо важливості договорів Ради Європи для України та їх співробітництва.

Ключові слова: Рада Європи, право Ради Європи, Україна, європейський правовий простір.

Попко Е.В. Правовое регулирование отношений Украины с Советом Европы

Статья посвящена анализу отношений между Украиной и Советом Европы. Автором исследован вопрос обретения Украиной членства в Организации, порядок подписания и ратификации договоров и активное участие Украины в работе органов Совета Европы. Представлены выводы о важности договоров Совета Европы для Украины и их сотрудничество.

Ключевые слова: Совет Европы, право Совета Европы, Украина, европейское правовое пространство.

Popko Evgen. Legal regulation of relations between Ukraine and the Council of Europe

This article analyzes the relations between Ukraine and the Council of Europe. The author studied the question of how Ukraine gained membership in the Organization, the order of signing and ratifying treaties and active participation of Ukraine in the work of the Council of Europe. He made conclusion about the importance of Council of Europe treaties for Ukraine and their cooperation.

Key words: Council of Europe, the right of the Council of Europe, Ukraine, the European legal space.

Активне співробітництво України з Радою Європи почалося майже одразу після набуття незалежності, коли наша держава заявила про своє бажання приєднатися до цієї авторитетної європейської організації 14 липня 1992 р. Згодом 16 вересня 1992 р. Україна отримала статус «спеціально запрошеного гостя» в Парламентській асамблеї, що дозволило депутатам Верховної Ради України брати участь у роботі ПАРЄ. Подальше просування України у цьому

© ПОПКО Євген Вікторович – аспірант кафедри порівняльного і європейського права Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

напрямі пов'язано з прийняттям Резолюції (92)29 від 23 вересня 1992 р., згідно якої Комітет міністрів доручив Парламентській асамблеї підготувати висновок стосовно ступеню готовності України до набуття членства у Раді Європи відповідно до положень Статутної Резолюції (51)30 від 3 травня 1951 р.

До набуття членства у Раді Європи Україна стала стороною у ряді конвенцій цієї Організації (Європейська культурна конвенція, Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або владами, Європейська конвенція про інформацію щодо іноземного законодавства), її представники приймали участь у робочих органах Комітету міністрів, українські експерти залучалися до розробки Рамкової конвенції про захист національних меншин та Європейської хартії регіональних мов або мов меншин. Ще активнішою стала співпраця України з Радою Європи у вересні 1995 р., коли Україна приєдналась до шести конвенцій РЄ у галузі боротьби зі злочинністю; Україною була підписана Рамкова конвенція про захист національних меншин; була проведена правова експертиза Венеціанською комісією проектів окремих статей майбутньої конституції України, проектів Сімейного та Адміністративних кодексів України, проекту Закону України про місцеве самоврядування. 15 вересня 1995 р. у м. Києві було відкрито Центр інформації та документації Ради Європи на базі Української Правничої Фундації.

У Висновку (1995)190, що прийняла ПАРЄ щодо вступу України до Ради Європи від 26 вересня 1995 р. було зазначено, що Україна вже підписала Рамкову Конвенцію про захист національних меншин, а також приєдналася до Європейської культурної конвенції, до Європейської Конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства та Додаткового протоколу до неї, та деяких інших. Усього для вступу до Ради Європи Україні потрібно було стати стороною у дев'ятнадцяти договорах цієї Організації, наприклад, Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод та протоколах до неї, Європейській конвенції про запобігання тортурам, нелюдському та принизливому поводженню або покаранню, Конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах, Конвенції про передачу засуджених осіб, Конвенції про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом.

Завершення процедури вступу України до РЄ відбулось на засіданні Комітету міністрів 19 жовтня 1995 р. ухваленням Резолюції (95)22 від 25 жовтня 1995 р., згідно якої Україна стала 37-м членом

Організації. На виконання Резолюції КМРЕ Верховна Рада 31 жовтня 1995 р. ухвалила Закон України про приєднання до Статуту Ради Європи. На урочистій церемонії з нагоди вступу України до Ради Європи 9 листопада 1995 р. була підписана *Спільна програма Комісії європейських співтовариств та Ради Європи щодо реформування правової системи, місцевого самоврядування та удосконалення системи правозастосування в Україні*. Під цим документом поставили свої підписи прем'єр-міністр України та Генеральний секретар Ради Європи. У ПАРЄ Україна представлена Постійною делегацією Верховної Ради у складі 24 народних депутатів (12 основних членів та 12 їх заступників), а також бере участь у роботі всіх комітетів ПАРЄ.

Вступ України до Ради Європи у листопаді 1995 р. після кількох років активного співробітництва української делегації з європейськими правовими інститутами й установами спричинив зміни у вітчизняній правовій системі, пов'язані із прийняттям і здійсненням зобов'язань з приведення у відповідність до норм і принципів українського законодавства з європейськими стандартами прав людини. Зокрема, участь України в європейських конвенціях і в розробці нових конвенцій дозволяє нашій державі повноправно приймати участь у створенні єдиного європейського правового простору.

У цілому процес розвитку йде в основному по трьом напрямках:

– надання особливого юридичного значення загальноновизнаним нормам і принципам міжнародного права, а також положенням міжнародних договорів України. Це визначено в Конституції України (ст. 9, 18) та у Законі України «Про міжнародні договори» від 29 червня 2004 р.;

– визнання можливості безпосереднього і пріоритетного застосування таких принципів, норм і положень, а рівно максимальне сприяння тому, щоб вони реально використовувались у регламентації відносин, що виникають в усіх сферах життя;

– все більше розширення міжнародного співробітництва, яке проявляється перш за все в укладанні додаткових багатосторонніх і односторонніх міждержавних договорів.

По кількості і ступеню важливості серед них провідне місце займають угоди щодо громадянських і політичних прав і свобод людини і громадянина. При цьому на першому плані ті, які пов'язані з правами і свободами, що реалізуються при провадженні по кримінальним справам, оскільки багатовіковий досвід підказує, що дана сфера приховує у собі велику загрозу для людей, що втягуються у

тій чи іншій якості у таке провадження. Саме ці люди потребують першочергового юридичного захисту, у тому числі й з допомогою міжнародно-правових засобів.

Членство України у Раді Європи покладає на нашу державу певні міжнародні зобов'язання у сфері визнання, розвитку і гарантування прав і свобод людини. Важливим кроком у цьому відношенні являється ратифікація Верховною Радою України 17 липня 1997 р.¹ Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., Першого протоколу та протоколів № 2, № 4, № 7 та № 11 до Конвенції. У Законі про ратифікацію вказано, що Україна повністю визнає на своїй території дію ст. 46 Конвенції (щодо виконання остаточних рішень Європейського суду з прав людини в будь-якій справі, в якій вона є стороною) і без укладання спеціальної угоди – юрисдикцію цього Суду в усіх питаннях, що стосуються тлумачення і застосування Конвенції. Згідно ст. 19 ч. 1 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського Суду з прав людини» на Міністерство юстиції України покладено обов'язок здійснювати юридичну експертизу всіх законопроектів, а також підзаконних нормативних актів, на які поширюється вимога державної реєстрації на відповідність Конвенції, за результатами чого готує спеціальний висновок. Відповідно до ч. 3 цієї ж статті Міністерство юстиції України забезпечує постійну та з розумною періодичністю перевірку чинних законів і підзаконних актів на відповідність Конвенції та практиці Суду, передовсім у сферах, що стосуються діяльності правоохоронних органів, кримінального провадження, позбавлення свободи.

Державна реєстрація нормативно-правових актів, яка здійснюється відповідно до Указу Президента України від 3 жовтня 1992 р. «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» та Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, затвердженого Постановою Кабінету міністрів України від 28 грудня 1992 р. № 731, полягає у проведенні правової експертизи на відповідність його Конституції та законодавству України, Конвенції про захист прав людини і основних свобод 1950 р. і протоколам до неї, міжнародним договорам України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, а також з урахуванням практики Європейського Суду з прав людини.

Значимість приєднання України до Європейської Конвенції не тільки у тому, що положення Конвенції віднині являються частиною

правової системи України, а громадяни нашої держави отримали право звертатися зі скаргами з приводу порушення їхніх прав до Європейського суду з прав людини, а й у правових наслідках впливу прецедентного права РЄ на українську правову систему та правозастосовну практику. Контрольні органи РЄ (раніше Комісія і Суд, у наш час – лише Суд) при розгляді спорів про порушення прав людини володіють автономією по питанням тлумачення Конвенції, не залежать від національного законодавства і практики національних судів і пов'язані лише прецедентом, що мав місце по раніше розглянутим справам.

Україною ратифіковані й інші конвенції, затверджені державами-членами РЄ, зокрема Європейська конвенція про взаємну правову допомогу по кримінальним справам (1959), Європейська конвенція про заборону катування (1987), Європейська соціальної хартії (переглянута) (1996) та інші. Станом на 1 квітня 2015 р. Україна підписала й ратифікувала 87 договорів Ради Європи², що стали частиною національного законодавства.

Однією з вимог, виконання якої взяла на себе Україна під час вступу у 1995 р. до Ради Європи, була розбудова демократичної системи місцевого самоврядування. Верховна Рада України без застережень ратифікувала Європейську Хартію місцевого самоврядування у липні 1997 р. Парламентом України було також ратифіковано інші важливі інструменти Ради Європи у галузі місцевого та регіонального розвитку, зокрема Мадридську Конвенцію щодо транскордонного співробітництва та її додаткові протоколи, Європейську Хартію регіональних мов та мов національних меншин та ін. Разом з тим, доповідачі Конгресу місцевих та регіональних влад Європи наголошують у своєму моніторинговому звіті на проблемах практичної імплементації положень ЄХМС в українську практику, а також небізнаності більшості службовців та громадян України з принципами Хартії, яка вже тривалий час є невід'ємною частиною українського законодавства.

В Україні було створено Центр досліджень питань регіонального і місцевого розвитку та сприяння адміністративній реформі, який у межах проекту «Сприяння впровадженню в Україні правових інструментів Ради Європи з питань місцевого та регіонального розвитку» поставив перед собою наступні завдання:

– розповсюдження інформації серед широких верств населення щодо основних принципів Європейської Хартії місцевого самоврядування та інших правових інструментів Ради Європи;

– обговорення стану виконання Україною своїх зобов'язань як держави-члена РЄ у галузі місцевого та регіонального розвитку, вироблення практичних рекомендацій з цих питань;

– навчання посадових осіб керівників органів місцевого самоврядування, лідерів громадських організацій України щодо основних європейських принципів та стандартів з питань місцевого та регіонального розвитку³.

Змістом співробітництва України з Радою Європи на сучасному етапі є наступні сфери:

– реформування існуючого, а також розробка та імплементація нового законодавства у відповідності зі стандартами Ради Європи у галузі прав людини та верховенства права;

– співробітництво у галузі забезпечення свободи функціонування ЗМІ;

– розбудова толерантного, демократичного суспільства, яке базується на європейських стандартах, зокрема, стосовно соціальних прав та прав національних меншин, рівноправності жінок та чоловіків, захисту прав дітей тощо;

– об'єднання зусиль для посилення ефективності боротьби проти тероризму, корупції та організованої злочинності;

– ефективне виконання спільного Плану дій Ради Європи та Європейської Комісії (2005 р.) щодо зміцнення демократичної стабільності в Україні та участь нашої держави у реалізації програм співробітництва РЄ з державами Центральної та Східної Європи з метою подальшого забезпечення прав людини та верховенства права в Україні;

– виконання Плану дій Ради Європи для України на 2015–2017 роки, підготовленого Секретаріатом РЄ щодо демократичних реформ, включаючи забезпечення вільних і справедливих виборів, реформування судової влади, боротьбу з корупцією, протидію легалізації “брудних” грошей, свободу вираження поглядів та посилення соціальних гарантій;

– участь у програмах Ради Європи щодо підготовки країн, що прагнуть до членства в ЄС;

– продовження роботи органів державної влади України, спрямованої на участь України у міжнародно-правових договорах РЄ, не передбачених Висновком ПАРЄ № 190 (1995);

– залучення Ради Європи, яка уособлює «Велику Європу» без ліній поділу у взаємодії з Європейським Союзом, до вирішення таких актуальних питань як забезпечення свободи пересування на

континенті, регулювання міграційних потоків на континенті, боротьба проти торгівлі людьми;

– залучення українських фахівців в якості експертів РЄ до розробки та реалізації заходів, що проводяться в рамках згаданих програм співробітництва;

– активізація участі представників України у робочих органах Комітету міністрів РЄ, діяльність яких пов'язана з розробкою нових міжнародно-правових документів, спільних програм співробітництва, вдосконалення системи моніторингу за виконанням державами-членами міжнародно-правових документів, що мають зобов'язуючий характер тощо.

З метою досягнення поставлених завдань, Україна активно співпрацює з Європейською комісією «За демократію через право» (Венеціанська комісія) у наступних сферах:

– конституційний процес: у процесі розробки й прийняття чинної Конституції України Венеціанською комісією було прийнято більше 30 коментарів та висновків; Висновок Комісії від 26 березня 2011 р. щодо концептуальних засад створення та функціонування Конституційної Асамблеї в Україні⁴;

– допомога по реформуванню законодавства: надано висновки щодо проектів законів України «Про Конституційний суд України», про судову систему України, про прокуратуру, про конституційний референдум та питання імплементації результатів референдуму, про політичні партії, про принципи державної політики України у сфері захисту прав людини та багато інших;

– виборче право та референдуми: у 2009 р. прийнято Висновок щодо внесення змін до законодавства про вибори президента, народних депутатів України; у 2010 р. прийнято Висновок щодо проекту виборчого кодексу; у 2009 р. – Висновок та коментарі щодо законопроекту про всеукраїнський референдум.

Важливою є ще одна сторона відносин України з Радою Європи, в якій вона бере активну участь. *Україна вперше головувала в Комітеті міністрів* з травня по листопад 2011 р. Під час головування пріоритетними сферами діяльності нашої держави були захист прав дітей, права людини та верховенство права в контексті демократії і стабільності в Європі, а також зміцнення місцевої та регіональної демократії.

У рамках першого пріоритету – захист прав дітей, Україна зосередила свою увагу та активізації зусиль РЄ та її держав-членів на шляху до забезпечення ефективного виконання програм, які вже

існують, стратегій та кампаній із захисту прав дітей, а також вироблення нових пріоритетів політики у цій сфері.

Важливим елементом головування України в Комітеті міністрів РЄ став початок консультацій з питань підготовки нової Стратегії Ради Європи щодо прав дитини на 2012 – 2015 роки. Підготовлені нашими експертами пропозиції, які враховують серед іншого досягнення заходів у рамках програми головування, стали вагомим внеском у процес підготовки нової Стратегії Ради Європи щодо прав дитини на 2012 – 2015 роки. Як наголосив тогочасний міністр закордонних справ України К. І. Грищенко «українське головування зробило вагомий внесок у посилення координаційної ролі Ради Європи у реалізації регіональних та національних ініціатив держав-членів Ради Європи у сфері захисту прав дітей. Ми зупинились на таких важливих напрямках як боротьба з усіма формами насильства щодо дітей та забезпечення прав дітей на охорону здоров'я»⁵.

Що стосується другого пріоритету, українське головування сприяло схваленню на засіданні Комітету міністрів у грудні 2010 р. рішення про запровадження нової системи нагляду за виконанням рішень Європейського суду з прав людини. Ця система була введена в дію з 1 січня 2011 р. та довела свою ефективність, оскільки дала змогу Комітету міністрів здійснювати чіткий нагляд за виконанням державами-членами рішень ЄСПЛ, які покликані захищати права заявників.

У контексті зміцнення місцевої та регіональної демократії (третього пріоритету головування України в Комітеті міністрів) Україна підписала 20 жовтня 2011 р. Додатковий протокол до Європейської хартії місцевого самоврядування про право участі у справах місцевого органу влади від 16 листопада 2009 р. Питання забезпечення ефективної реалізації принципів місцевого самоврядування та відповідних стандартів Ради Європи, розвиток ефективного управління на місцевому рівні, пошук нових стратегій відповіді викликам, що постають перед громадами, питання про необхідність співпраці між державами-членами з подолання негативних наслідків світової фінансової кризи на місцевому рівні були поставлені Україною й знайшли свій вираз у діяльності органів Ради Європи.

Розвиток та функціонування місцевої демократії є проблемним в Україні, на що звертають увагу А. Федорова та Л. Кушинська, адже існують «половинчастість адміністративно-територіальної реформи, невідповідність принципів формування місцевих бюджетів в Україні європейським стандартам, проблеми незалежності україн-

ських органів місцевого самоврядування, слабка система органів самоорганізації громадян та багато інших»⁶. Усе це визначає актуальність продовження реформування вітчизняного законодавства відповідно до європейських стандартів.

Під час українського головування було схвалено низку ініціатив, висунутих Україною щодо реформування Ради Європи, що співпало у часі. Комітет міністрів ухвалив рішення про реформування структури Секретаріату Організації, було запроваджено посаду Генерального директора з питань програм, який відповідатиме за розробку пріоритетів Організації та програми діяльності Ради Європи.

У результаті моніторингу виконання Україною зобов'язань, взятих на себе Україною під час вступу до РЄ, що проводиться Парламентською асамблеєю, було прийнято кілька резолюцій, в яких дана оцінка стану розвитку плюралістичної демократії, верховенства права, поваги до прав людини та інших зобов'язань України, визначених у Висновку Асамблеї № 190 (1995). Серед них Резолюції 1179(1999), 1262(2001), 1346(2003), 1466 (2005), в яких зазначається, що Україна досягла певного «подальшого значного прогресу»⁷, зокрема ухвалила нову Конституцію, Цивільний процесуальний кодекс, Адміністративний кодекс судочинства, підписала майже всі головні конвенції Ради Європи, які передбачені Висновком № 190(1995), відкликала застереження до ст. 5 п. 3 Європейської конвенції з прав людини та інше, однак й висловила побажання щодо наступних конкретних заходів для прискорення реформ та подальшого виконання зобов'язань Україною.

Підсумовуючи, зазначимо, що на підставі Резолюції Комітету міністрів Ради Європи (95)22 від 25 жовтня 1995 р. Україна стала 37-м членом Організації, з чого розпочалися активні відносини нашої держави з цією авторитетною міжнародною європейською організацією. З цього часу Україна стала стороною восьмидесяти семи європейських конвенцій, у деяких із залученням українських експертів до їхньої розробки, що дозволяє нашій державі повноправно приймати участь у створенні єдиного європейського правового простору. Представники України приймали участь у робочих органах Комітету міністрів; під час головування України в Комітеті міністрів з травня по листопад 2011 р. пріоритетними сферами діяльності нашої держави були захист прав дітей, права людини та верховенство права в контексті демократії і стабільності в Європі, а також зміцнення місцевої та регіональної демократії. В цілому співробітництво України з Радою Європи у наш час відбувається й в

інших сферах, зокрема реформування існуючого, а також розробка та імплементація нового законодавства у відповідності зі стандартами Ради Європи; у галузі забезпечення свободи функціонування ЗМІ; розбудова толерантного, демократичного суспільства, об'єднання зусиль для посилення ефективності боротьби проти тероризму, корупції та організованої злочинності; співпраця з Європейською комісією «За демократію через право» та інше.

1. *Про ратифікацію* Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів 2, 4, 7 та 11 до Конвенції : Закон України від 17 липня 1997 року № 475/97-ВР // ВВР України. – 1997. – № 40. – Ст. 263. 2. *Статистика* підписей і ратифікацій (Україна) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/Listerstats.asp?CL=RUS&CM=17&MA=999&PO=U> 3. *Правові інструменти* Ради Європи з питань місцевого і регіонального розвитку та проблеми їх імплементації в Україні / під ред. Толкованова В. В. – К. : Центр досліджень питань місцевого і регіонального розвитку та сприяння адміністративній реформі, 2007. – С. 3. 4. *Opinion on the Concept paper on the establishment and functioning of a Constitutional assembly of Ukraine.* Adopted by the Venice Commission at its 86-th Plenary session. Venice, 25 – 26 March 2011. CDL-AD (2011)002. 5. *Україна та Рада Європи: єдині загальноєвропейські правові стандарти створюємо разом.* Інтерв'ю Міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка журналу «Європейське право» // Європейське право. – 2012. – № 1. – С. 115. 6. *Федорова А.* Україна та Рада Європи: здобутки та перспективи у контексті завершення головування України у Комітеті Міністрів Ради Європи / А. Федорова, Л. Кушинська // Європейське право. – 2012. – № 1. – С. 126. 7. *Резолюція 1466 (2005) ПАРЄ «Про виконання обов'язків та зобов'язань Україною»* // Правові інструменти Ради Європи з питань місцевого і регіонального розвитку та проблеми їх імплементації в Україні / під ред. В. В. Толкованова. – К. : Центр досліджень питань місцевого і регіонального розвитку та сприяння адміністративній реформі, 2007. – С. 31.

Popko Evgen. Legal regulation of relations between Ukraine and the Council of Europe

Active cooperation between Ukraine and the Council of Europe began almost immediately after independence, when our country declared its desire to join the European authoritative organization July 14, 1992 Later September 16, 1992 Ukraine received the status of “special guest” to the Parliamentary Assembly, allowed the deputies of the Verkhovna Rada of Ukraine to take part in the PACE. Further progress in this direction Ukraine due to the adoption of Resolution (92) 29 on 23 September 1992, under which the Committee of Ministers asked the Parliamentary Assembly to prepare the opinion on the degree of readiness of Ukraine’s membership in the Council of Europe in accordance with Statutory Resolution (51) 30 of May 3, 1951

Ukraine’s accession to the Council of Europe in November 1995 after several years of active cooperation of the Ukrainian delegation to the European legal insti-

tutions and agencies led to changes in the domestic legal system related to the adoption and implementation of commitments to comply with the rules and principles of Ukrainian legislation with European human rights standards. In particular, the participation of Ukraine in the European Convention and the development of new conventions allows our country competently participate in the creation of a single European legal area.

Ukraine's membership in the Council of Europe imposes on our country specific international obligations in the field of recognition and guarantee of human rights and freedoms. An important step in this regard is the ratification of the Verkhovna Rada of Ukraine July 17, 1997 European Convention on Human Rights in 1950, the first protocol and protocol № 2, № 4, № 7 and № 11 of the Convention.

Ukraine ratified other conventions adopted by the Council of Europe member states, including the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters (1959), the European Convention on the Prohibition of Torture (1987), the European Social Charter (revised) (1996) and others. As of April 1, 2015, Ukraine signed and ratified 87 Council of Europe treaties, which became part of national legislation.

An important element of Ukraine's chairmanship of the Committee of Ministers of the Council of Europe was the start of consultations on the preparation of the new strategy of the Council of Europe on the Rights of the Child in 2012 – 2015 years. Prepared by our expert proposals that take into account among other measures to achieve the program's presidency, was an important contribution to the process of preparing a new strategy of the Council of Europe on the Rights of the Child in 2012 – 2015 years.

During the Ukrainian presidency had adopted a number of initiatives put forward by Ukraine to reform the Council of Europe, which coincided in time. The Committee of Ministers decided to reform the structure of the Secretariat, introduced the post of director of programs that will be responsible for developing priorities and programs of the Council of Europe.

In summary, we note that under the Committee of Ministers of the Council of Europe (95) 22 on October 25, 1995 Ukraine became the 37th member of the Organization, which began with the active relations of our country with this authoritative international European organization. Since then, Ukraine became a party to eighty seven European conventions, some involving Ukrainian experts in their development, allowing our country competently participate in the creation of a single European legal area. Representatives of Ukraine participated in the working bodies of the Committee of Ministers; under the chairmanship of the Committee of Ministers of Ukraine from May to November 2011 in the key areas of our country are children's rights, human rights and the rule of law in the context of democracy and stability in Europe, as well as strengthening local and regional democracy. Overall cooperation between Ukraine and the Council of Europe in our time there and in other areas, including reform of the existing and the development and implementation of new legislation in line with Council of Europe standards; in the field of freedom of the media; building a tolerant, democratic society to join efforts to strengthen the effectiveness of the fight against terrorism, corruption and organized crime; cooperation with the European Commission "For Democracy through Law" and so on.

Key words: Council of Europe, the right of the Council of Europe, Ukraine, the European legal space.